

(CD-67) પદ-૦૫ હમારી પ્યાસી અતૃપ્તિ

હમારી પ્યાસી અતૃપ્તિ, કીકીના કાયથી ભાળ્યું;
સનમ દિલદાર ભેદોથી, ભટકિયાં વિશ્વમાં ઠાલું. -હમારી..

ફક્ત 'મારું' ને 'તારું' ભેદ, કપોળી કલ્પના જ નડી;
છૂપ્યું તું 'જ્ઞાન' અજ્ઞાને, સ્વ-ભ્રાંતિ બુદ્ધિથી જ સડી.

સનમની શોધ મુખ બાહેર, હતી ભૂલ મુઘ્ધ પ્રેમીની;
સ્વયં સુખ ગોપ્યું ભીતરમાં, ભૂલો કાઢી વીણી-વીણી. -હમારી..

પરોક્ષ આધાર અવલંબન, વિના ભાને કરોડો જખમ;
સ્વયં-રમણા જ અવિનાશી, અમર છું હું અજન્મા-જન્મ.

વિના પ્રત્યક્ષની કિરપા, ન સાચી 'વસ્તુ' સમજાતી;
કિશનને દેખતાં રાધા, જગતને વીસરી જાતી. -હમારી..

પરિભાષા જ પ્રેમીની, યુગોથી કાયમી જ અબોલ;
અબુધ રાધા જ ચેતાવે, હે કિશ્ના! આંતરિક પટ ખોલ.

ભલે ગાંડું યા ઘેલું હો, અમોને કેં નથી પરવા;
ચડે છે 'પૈણ' પ્રેમીને, તિહારે જાય છે પૈણવા. -હમારી..

લગન લાગે છે વિરહીને, સદાયે કાયમી સુખની;
મળે છે "જ્ઞાની" શુદ્ધાત્મા, પ્રગટ 'આ' મોક્ષ સુખ-મુખી.

સ્વયં પ્રજ્ઞા જ મુજ રાધા, શ્રી કિશ્ના 'જ્ઞાન' શુદ્ધ-ચેતન;
અભેદી નિજસ્વરૂપ ભગવાન, સ્વયં આશક, સ્વયં હું સનમ. -હમારી..

સમષ્ટિ દમ-બદમ નાચી, મૂરત પરમાત્મા પામી;
ન વધઘટ પ્રેમ શાશ્વત 'ઈ', અ-મન મૂળ મૈત્રી ચિર શાંતિ.

અ-મન મૂળ મૈત્રી ચિર શાંતિ, મૂરત પરમાત્મા પામી;

